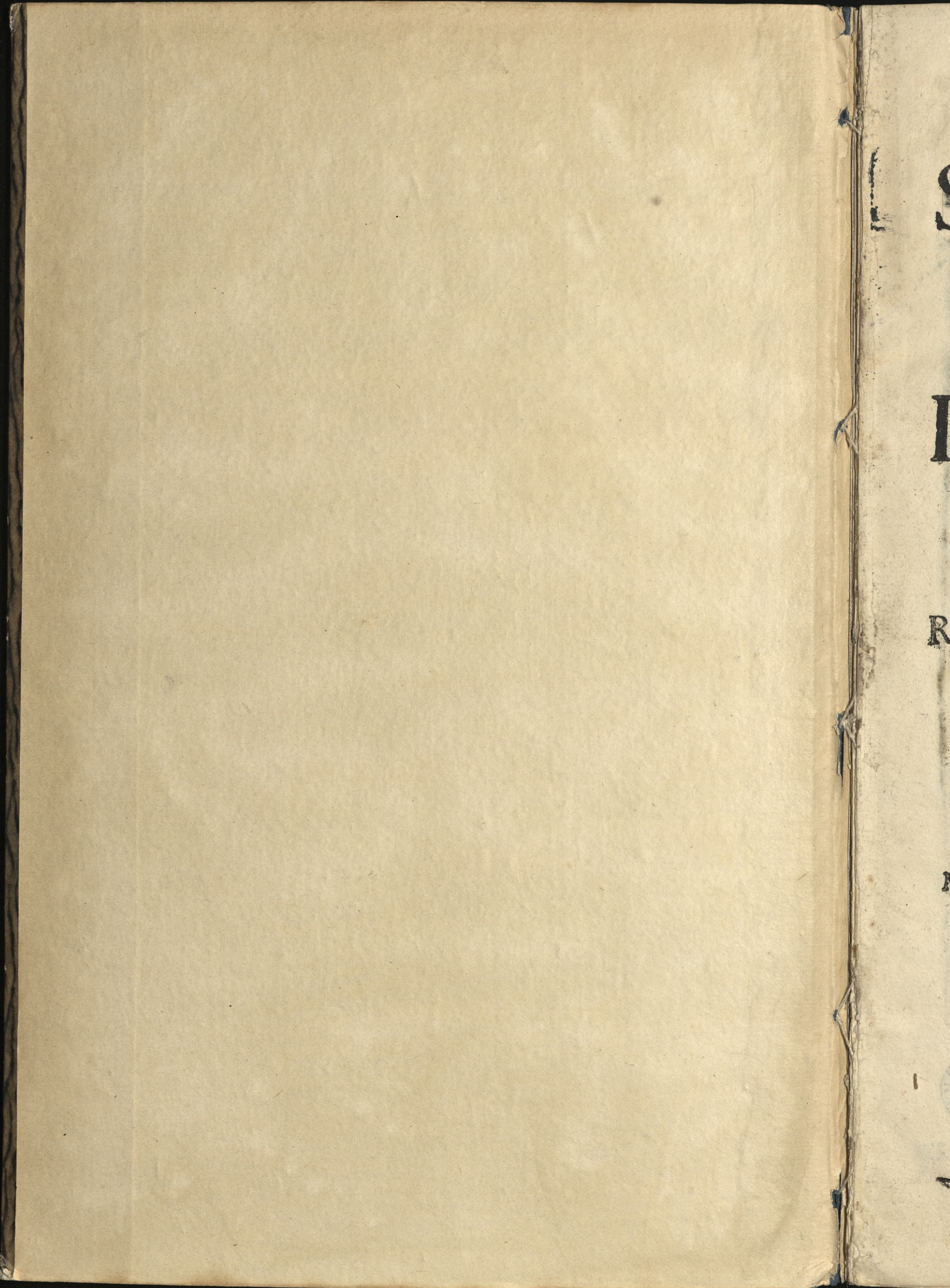

*Museum-
Rowley.
Salutationes
Joannis III.
Lamiae
1678.*

SALVTATIONES

SERENISSIMI & INVICTISSIMI

PRINCIPIS

IOANNIS III.

Dei Gratiâ

REGIS POLONIÆ.

MAGNI DUCIS LITHVANIÆ,

Russiæ, Prussiæ, Masouiæ, Samogitiæ, Kijouiæ,
Volhyniæ, Podoliæ, Podlachæ, Liuoniæ,
Smolensciæ, Seueriæ, Czerniechouiæq̃.

Nomine Ordinum & Nationum

URBIS LEOPOLIENSIS.

MATHIA KVCZANKOWICZ, Vtriusque Iuris
Doctore, S. R. M. Secretario, Consule Leopoli:

Inter maximos memorandæ Victoriæ, &
proclamatæ in Terris Pacis Applausus

HABITÆ, & PERVVLGATÆ.

Anno pacati à CHRISTO Orbis. M. DC. LXX. VIII.

ZAMOSCI. Typis Academicis.

IN FASCIAM
 EXCELLENTISSIMI, & ILLUSTRISSIMI DOMINI
 MARCHIONIS de BETHVNES.

FASCIA Summorum quondam fastigia REGVM
 Cinxerat, Augusta Frontis in Orbe decus;
 Nunc animos, & corda ligat; non Fascia tantum,
 Aurea, sed Magni facta Catena THRONI.
 FASCIA nimirum veniens de Sanguine REGVM,
 Iure Coronati vincula Cordis habet.

3127

EXCELLENTISSIMO & ILLUSTRISSIMO
DOMINO.

D. FRANCISCO
MARCHIONI DE BETHVNES
EQVITI REGIORVM ORDINVM.

ET

CHRISTIANISSIMI REGIS

apud

SERENISSIMVM & POTENTISSIMVM.

IOANNEM III.
REGEM POLONIÆ

MAGNVM DUCEM LITHVANIÆ &c. &c. &c.

ORATORI EXTRAORDINARIO

Domino Colendissimo.

Imparem viribus, ac meritis, sed argumento Ope-
ris debitam atq; conuenientem sumo fiduciam,
dum breues hasce Paginas, non tam eruditæ facun-
diæ, quàm pietatis in SERENISSIMVM PRIN-
CIPEM Meum, LECHIÆ Vnicum SERVATO-
REM plenissimas, penetralibus TVIS sacrare, & aduersus
liuorem sæculi, atq; ingeniorum venena, firmissimum No-
minis TVI Munimen aduocare institui, EXCELLENTIS-
SIME ORATOR, Alium sanè tantæ laudationis Testem

audnoim

) (2

assumere

EXC
assumere, nec debui, quam, qui REGVM SVMMI Me-
tem & Oracula, in Maxima SEPTEMTRIONIS REGIA,
apud Similem Sui, loqueris: nec potui, cum TV primus
trepido atque cunctanti occurreres, ingens vbiq; & pla-
cida Luminum Maestate verendus simul & amabilis, Ioui
Altitonanti Similis ea specie ac vultu, quo Coelum tempe-
stateq; feremat. Ita profectò est: ab omnis æui REGNA-
TORE MAXIMO, qui non reliquos modò PRINCIPES,
TERRARVM DOMINOS, quos Spectatores magis habet,
quàm æmulos, animi Magnitudine vincit, sed seipsum, ad
vnici exempli Regem, qui Martij Pectoris ac indomiti ro-
boris oppositu, reliquum Orbem à portentosa Byzantini
Tyranni potentia & barbaro furore defendit, mittendus
erat, non de multis vnus, sed plurimorum instar, nec vnâ
laude, nec simplici cumulatissimè resplendens, in quo
omne Gratiarum decus Natura consumpsit. Grande enim
quiddam atq; inæstimabile DOMVI BETHVNIAE Superi
dedere: quidquid pace belloq; eximium habetur, sinu
suo complecti; vtriusq; laudibus ex æquo censer; Sceptra,
Fasces, Curules, Regia Bulgariae Insignia GENTI VE-
STRÆ transcripta, ad veram virtutis prædicationem in
Orbis Theatrum producere; inde REGVM fortunam ani-
mo æquare, & splendore ac Magnificentiâ stispem asserere;
vnâ eademq; operâ VATICANVM Ostrum, ac Regiam
Dibapham, Purpuratosq; ATAVOS numerare: non per
ARTESIAM modò atq; FLANDRIAM, Supremo Iure
PRINCIPATVM, tot retro sæculis agitasse: sed summis
Legationibus in animos Mortalium, atq; adeo in populos,
seruitij expertes dominari, vetustate Originis, rerum gesta-
rum fulgore, ac tot virorum omni laudè præstantium pro-
uentu, nulli Genti concedere. Vt Sacros Suâ vetustate
FASTOS non euoluam? en rapiet attonitum stupentemq;
calamum: omni laudè & sæculo Maior GUIDO de BE-
THVNIA Primus COMES FLANDRIÆ, qui derivata

a Maioribus

FAS

Nun

FA

a Maioribus
auxilio
Dextera
delebit
non p
emine
ricis c
& vin
pristin
merui
uineta
coron
gustos
gratar
BETH
SVLI
Hono
dent
mine,
CVM
obtin
SVM
Militi
berati
ca, ra
bene
ingen
DVC
cula
am nu
SIMV
PARE
Magn
BIS, &
imo

Maiores GENTIS Suae decora, ampliori luce ornauit
auxitq; in immensum, cuius grandia Heroicæ Mentis &
Dexteræ Opera, nulla ex Æternitatis Albo dispunget, aut
delebit obliuio. Cuius porro acutissimam quamuis aciem
non perstringat percussatq; SERENISSIMI CONONIS
eminens supra Heroum Mensuram meritum? qui barba-
ricis collucens Trophæis, Saracenorum cladibus innumeris,
& vindicatâ toties Re Christianâ, atq; à sædo exitio in
pristinam dignitatem assertâ, Nobilis TRIVMPHATOR,
meruit, ut decoram bellicis sudoribus frontem, & re-
uineta Lauro tempora, Regali BVLGARIÆ Diademate
coronaret, audiretq; faustas plaudentis Populi voces, Au-
gustos Sibi Titulos, ROMANIQUE FASCES IMPERII
gratanter destinantis. Quis Augusto MAXIMILIANI de
BETHVNES, MARCHIONIS de ROSIV, DVCIS de
SVLLY Nomini adorabundus non assurgat? Viri? cuius
Honorum paginâ ANNALES Gallici plenius resplen-
dent? quem toties inducâ Penatibus Trabea, rerum cul-
mine, quod apud Magnum GALLIÆ REGEM HENRI-
CVM IV. summis belli, ac pacis muneribus functus,
obtinuit, dignum ostendit: Cui post illum Imperitantium
SVMMVM nemo par erat aut secundus. Qui Summus
Militiæ & Ærarij in GALLIA PRÆFECTVS, Regiæ Li-
beralitatæ ac Fortunæ in alios Administer, inter tot lubri-
ca, raram integritatis ac innocentia Laudem, ac tandem
bene gestæ rei Summum pretium, à Summo virtutis ac
ingeniorum Muncratore MARCHIONATVM de ROSIV,
DVCATVMque de SVLLY promeritus, victurum in sæ-
cula NOMEN extendit. Viuit in ore famæ, volitatq; eti-
am nunc per animos atq; grata pectora EXCELLENTIS-
SIMVS MAXIMILIANVS AVVS & HIPPOLYTVS
PARENS TVVS, Gallicæ Maiestatis Magna Pars: Vterque
Magno LEGATI Munere, Ille Supremo PASTORI OR-
BIS & PATRI, in illo Generis Humani Conuentu, Re-
gumq;

gumq; altero confellu: Hic Supremus **GALLIARVM**
MARSCHALCVS Summis alibi **EVROPE** Capitibus &
Principum Flori, incomparabili Magnificentia ac innatae
facundiae laude, approbatus; aucto in immensum **DO-**
MVS VESTRAE fulgore, cui noua exinde **REGI ORDI-**
NIS accessit dignatio, Equestris Apex & Honorum, pri-
mis proxima Insignia, magnifici in pace triumpho. Viuunt
hodie, qui **GALLICVM** Caelum atq; adeo Saeculum, No-
strum exornant, Sex e **DOMO TUA DVCES & PARES**
FRANCIAE, **DVCES** nimirum de **BETHVNES**; **DV-**
CES de **SVLLY**, **DVCES** de **ORVAL**, **DVCES** de
CHAROT, quos Sacrata Gestis **FAMA** loquitur; quorum
Nomina, adamantino pollice Aeternitati insculpta nil atti-
net percellere, & culpa ingenij minora facere. **T V** mihi
linguam Solus calamumq; vellicas, **T V** pauperem ingenij
venam sollicitas, ditibus olim & facundiae immodicis Scri-
ptoribus, magnas implete Paginas, **ILLVSTRISSE**
ac **EXCELLENTISSE** **ORATOR**; tot **HEROVM**,
tot **PROCERVVM** Verus certusque Sanguis, inter maiores
quoq; **GALLIAE** Ignis Sydus Clarissimum; & **SERENIS-**
SIMIS SPLENDORIBVS, quos **SARMATIA** adorat,
merito sane atque conuenienter innexum. Imples ex
aequo tantae **LEGATIONIS** ingens Nomen & Munus,
omnium oculos ac mentes admiratione, ac quodam Sacro
horrore defixas perfundens, insitum Naturam de mortalibus
bene merendi studium, promptam ubiq; beneficentiam, expli-
cans: Alijs viuum ex **TE**, in quo seipfos agnoscant, pro-
batissimarum virtutum speculum, exemplum alijs, ad quod
se componant, his incitamentum; illis amorem & cordis
delicias; flagrantissimam apud **PRINCIPEM**, atq; omnes
REGNI ORDINES, Gratiam, & pari veneratione. Neque
TIBI vilis aut ad speciem tantum Literarum aestimatio est;
altitudine animi & Consiliorum praestantiam cum paucis
comparandus, viuida facundiam, & Orationis iuxta ac vitam
Comi-

Comitate, pollentis iudicij robore, eminenti prudentiâ,
demulcendorum PRINCIPVM ac dulcibus Catenis Vini-
ciendorum, arte, Soli GALLICO HERCVLI Secundus.
Vltro itaq; exorandus mihi venis, quo TE religioſe coli
permittas; vt inter eruditi Otij diuerticula, & amœna cu-
rarum lenimenta, admittas hos tenues ingenij fetus, quo-
rum aliquibus, aurem Mentemq; beneuolam Magnus
AUDITOR & HOS P E S commodaueras: quos TIBI
nunc fouendos produco, vt eodem momento à TE vi-
tam & Claritudinem accipiant. Fauebis EXCELLEN-
TISSIME & ILLVSTRIS SIME MARCHIO, & prolixè
annues Laudationibus istis SERENISSIMI REGIS Noſtri,
omnem Laudem ſupergreſſi, nec exiguam Decoris TVI
Portionem æſtimabis; inter Victrices OLEAM TIBI
ſerpere LAVROS,

Excellentiſſimæ & Illuſtriſſimæ

CELSITVDINIS TVÆ

Clieus deditiſſimus

Mathias Kuczankowicz Vtriuſque Iuris Doctor
Regiæ Maieltatis Secretarius
Conſul Urbis Leopolienſis.

Comitate pollentis iudicii robore, eminenti prudentia
 deinceps PRINCIPVM ac ducibus Carinis Vir-
 tibus, ac soli GALLICO HERCVLI secundus
 Viro regi; exornatus inuicem, quo TE religiose col-
 perant, ut inter cetera, Cui dicitur, & amans cu-
 ram tenentem, admittas, hos tenus ingenuitate, quo-
 rum aliquid, auctus Mentem, peragatam Magna
 AVDITOR & HOSPES commodat: quos TIBI
 nunc foveas produco, ut eodem momento a TE vi-
 tam & Claritatem accipias. Faudis EXCELLEN-
 TISSIME & ILVSTRISIME MARCHIO, & prolixo
 annuo, Laudationibus in SERENISSIMI REGIS Nostrae
 omnem laudem superasti, nec exiguum Decore TVI
 Fortium estimas; inter Victores OLEAM TIBI
 serbere LAVROS.

Excellentissime & Illustrissime
 Cellariorum VNA

Clientis devotissimus
 Mathias Kucenkovics Vniuersus Iuris Doctor
 Regis Maiestatis Secretarius
 Consul Vrbis Leopoldinae

I
 M
 PO
 P
 didi
 I M
 conf
 rop

SALVTATIO PRIMA
SERENISSIMI
IOANNIS III.
REGIS POLONIÆ.
Magni Ducis Lithuanix &c. &c. &c.

Cum Anno Domini 1673.

Die 16. Mensis Decembris.

POST VICTORIAM CHOTINENSEM SV-
PREMVS REGNI MARSCHALCVS, &
EXERCITVVM DVX, LEOPOLIM
REDIISSET.

Vo olim honore, Roma Genti-
um Domina, Marcum Antonium victorem
prosecuta est; qui, vt primus Leonibus in-
uectus triumpharet; generosos Leonum Spi-
ritus frena pati posse doctos, primùm sub-
didit, & Currui iunxit Triumphali; eo Te nunc, MAGNE
IMPERATOR, Chotinensibus Manubijs onustum,
confectoque maximo Bello feliciter Reducem, LEO Me-
tropoleos Russix, fidus, & peruigil Excubitor, Venerando

A

Culcu

Cultu Nostro excipit Triumphantem. Non feiuges ille;
brutasque Currui Tuo Feras, aut indomitos iungit Leones;
sed pronos Honori Tuo, & in omne gaudij genus effusos,
quotquot sumus V R B I S huius Ciues, & Incolas, ceu
genuinos Leonis Catulos, in occursum Tuum educit, vt
quam maximo publicæ lætitiæ apparatus, sensuque à Nobis
exceptus; per hæc ipsa supposita V I C T O R I T I B I,
animorum Nostrorum brachia, dilectum hoc Magnanimi
Leonis Cubile introëas. Nec verò aliud in Te Salutando
Orationis genus promimus; quam illud, quo à volueribus
olim humanas voces imitari doctis, Maximos Triumphan-
tium, Salutatos Roma audiit; cum articulaté, & energicè
proferrent, S A L V E I M P E R A T O R; quibus Nos
Summo Tuo merito addimus, Salue V I C T O R, Salue
T R I V M P H A T O R, Salue Thracum, & Orientis totius
Terror, Tauricæ fulmen; Cosacorum Rebellium Debellator.
Salue pietate, fortitudine, Sapientiâ, Magnitudine animi,
& rerum gestarum felicitate D V X incomparabilis; qui
Gentilitio S C V T O T V O, Coronam Regni Viduam pro-
texisti; & quod ex Horoscopo Genesis Tuæ, Astrorum pe-
ritissimis adhuc in flore ætatis Tuæ patuit, non semel ab
ultimo discrimine, propriæ salutis periculo conseruâsti. Ac
vt hic bellis quam plurimis immortalia Gesta TVA, transa-
ctumque cum Immortalibus Scytharum Copijs, ingens ad
Podhayce Opus, haud commemorem, superiori Anno, cum
modica Veteranorum Manu, Antemurale Patriæ factus;
Hostem numero, & lætis successibus tumentem; dum ex
visceribus Regni, quo se vastis agminibus infuderat, ingenti
prædâ onustus reuertitur; maximâ virtute, strageque ad in-
terneccionem fudisti; opimaque spolia ferens, Christiani
populi Captiuorum tot Millia, ex ipsis Tauricæ faucibus
eliberâsti. Nuperrimè verò, optimis auspicijs, Solemnes D I -
V I M A R T I N I F E R I A S in Hostico agens, Castra
Turcarum, naturâ loci, & arte munita, apparatuque bel-
lico

lico instructissima, ausu planè vix audito fortissimè aggressus, DEO EXERCITVVM DVCE, expugnâsti; floremquè Militiæ, ac immanis potentiæ robur profligâsti, & deleuisti. Quinquaginta totis, & ampliùs à Clade Cecorensi Annis, Nobiles Polonæ Militiæ Manes, iustam è Cælo Nemesim poscentes, valido Superos vrgebant clamore.

Exoriare aliquis, nostris ex ossibus vltor.

Excitauit DEVS, EXERCITVVM DOMINVS, fortem, inuictum, felicem TE Belli Imperatorem; qui Sanguinem Fratrum TVORVM, & Magni olim PROAVI TVI STANISLAI ZOLKIEWSKI CANCELLARII, & EXERCITVVM REGNI DVCIS SVPREMI, pro Fide Orthodoxa, pro Aris, & Focis, pro Salute, & integritate Patriæ, summâ virtute profusum; Os de Ossibus, & Caro de Carne, MAGNVS PRONEPOS eius vindicâsti: contemptuiq; habitam immortalem operam CELSISSIMI olim PATRIS TVI, IACOBI SOBIESKI, CASTELLANI CRACOVIENSIS, in pactis inter vtramquè Gentem Fœderibus, nunc per summum scelus violatis, satis superquè vltus es; Othomannici Exercitûs ad Chotinum tanto sanguine, tantoq; Cæforum numero; quantus à Mucrone Polono cecidisse, per omnem retro ætatem, Res Nostras euoluentibus, haud vnquam obseruatus est. Gratulamur proinde Virtuti, & Felicitati TVÆ, concessum benedictione DIVINA, tam insignis victoriæ Decus, omnes, quotquot primariam hanc; Leonis Roxolani incolimus VRBEM; cruentosq; sudores, & belli curas ingentes profundè venerati, virentem pro ijs, gratitudinis nostræ, VICTORI, & TRIUMPHATORI TIBI, deferimus Palmam, Auitoq; SCV-

TO TVO, adamantino pollice, tale incidimus LEMMA:
Semper HONOS, Nomenq; Tuum,
Laudesq; manebunt.

Fama verò etiam post Fata superstes, ituris in omne ævum
Heroicis operibus Tuis, immortales destinat Laurus.
Iam igitur ingredi VRBEM hanc, omine quàm felicissi-
mo, ILLVSTRISIME MARSCHALCE &
EXERCITVVM REGNI DVX SVPREME,
Triumphale Roxolanarum Gentium Caput, & Corona.
Ingredere Urbem hanc Bellatorum Sarmatiæ, DVCVMQ;
fortissime, prudentissime, felicissime, per altas gestientis po-
puli voces, plausus, Vota, Panegyres; ac vt communi
omnium sensu, & voto loquar; Intende, prospere procede,
& regna, ^{Nobisq; impera,} prælijs gloriosus, bello inuictus. Det vtinam altissi-
ma illa Cœlorum Maiestas, per quam Reges regnant, aure-
am illam orbatae Patriæ horam; vt Gentilitio SCVTO
TVO ab omni discrimine protecti, & alto pacis quasi con-
tincinio quiescentes, inter decretas, Supremo rerum Authori,
ob felicissimam ELECTIONEM, Gratias, in publi-
cos lætitiæ plausus effundamur.

Vt Scuto bonæ voluntatis, protexisti Nos,
coronasti Nos.

gino
Sacri

20m

SALVTATIO SECVND
EIVSDEM SERENISSIMI

REGIS.
ET SERENISSIMÆ
REGINÆ MARIÆ
CASIMIRÆ.

Cùm Anno Domini 1676,

Post Expeditionem ZORAVNENSEM, LEOPOLIM
SERENISSIMÆ SVÆ MAIESTATES,
Mense Decembri aduenissent.

Dei Gratiâ, REX Inuictè, Serenissime
DOMINE.

HOC REGIÆ MAIESTATIS Titulo; Orbis
quidem Vniuersi Gloriâ digno, sed Hostibus
formidando; post tot sæuissima Bellorum,
exhaustosq; immensi planè operis labores, sal-
uam, & incolumem, atque ab Annis Tri-
ginta expectatæ Pacis, desideratissima solatia ferentem, ex
Sacro Bello Reducem Maiestatem TVAM excipit, & salu-

tat Leopoldis, V R B S erga Reges Suos, Fidei semper illi-
bata. Titulorum apud varias Gentes, Regnaq; , quibus
Principes, & Monarchas suos dignantur, plurima diuersitas,
Augustam eorum Maiestatem variè discernit, & condecorat.
Cæsares Romanos, semper Augustos Imperium habet: Gal-
lia Christianissimos; Hispania Catholicos; Anglia quanquam
iniusto prætextu, Fidei Defensores Reges suos indigitat. At
verò Polonia Nostra, quanquam multis Principes suos ex
Maiestatis prærogatiuâ Titulis ornâset; primo tamen Bello
ad Chotinum, Vniuersæ Christianitati formidando, contra
Othomannos gloriôsè perfuncta, ac omnino infracta; no-
uum Regibus suis, Inuicti Titulum, apud Sanctam Sedem
Apostolicam promeruit. Vicarius quippe Christi, penes
quem, & Ecclesiæ, & Regalium Titulorum Summa potestas
est, GREGORIUS XV. Pontifex Maximus, Diuo Sigi-
smundo Tertio Regis Inuicti Titulum, summo honore è
Vaticano fastigio detulit. VRBANVS verò VIII. eius
Nominis PAPA, incomparabilem gloriam, & felicitatem,
Victorias, & Triumphos Diui VLADISLAI IV. Poloniæ
tum Principis summe æstimans; cum eum Romam è Belgio
honorificè inuitaret, gloriosissimo eum Titulo Decus Se-
ptemtrionis, Fidei Præsidium appellauit. Sublimi hoc, ac
verè Augusto, Regis Inuicti Titulo, quanquam veteri Polo-
niæ Modestæ sensu, Regnum hoc abstinuit; Fauentes nihi-
lominus Orbi Polono Superi, arcanâ quadam destinatio-
ne, TIBI illum Magni nominis Monarchæ IOANNI III.
REGI Inuicto, vel ideò seruâsse videntur; vt Regni huius
Fortuna, quam infra dignitatis gradum, ingentium calami-
tatum pondus deiecerat; per T E, Ô REX INVICTE! in
Orbis facie, summâ gloriâ emereret. Quantumuis enim
vestigari haud facilia in suis Revolutionibus Fata, totas sæpè
Hostium vires, & quasi coniurati Orbis potentiam, ad emo-
uendum funditis Regnum hoc, ab ipsis eius primordijs im-
pulissent; semper tamen Dominus Exercituum, Cordatissi-

mos Polonorum animos, eâ virtute armavit; vt potentissimos, Hostium, maximis prælijs victos, in Triumphum duxerint; cruentisq; eorum cladibus ad fastidium vsq; maduerint; & multitudine Captiuorum, quibus nec compedes, nec ergastula suffecerant, Vniuersam Poloniam impleuerint. Æuum hîc antiquius non euoluo; nec Victorias, & Triumphos, ex omni genere Hostium Polonâ virtute relatos commemoro; Pomerana, Prussica, Theutonica, Dacica, Moldauiica Trophæa, non computo: Immortali gloriæ suæ ad Byzynam, Kircholmum, Smolenscum, Telefinum, Triumphalia Opera relinquo: recenti dolore hiantia adhuc Patriæ vulnera, Corsunensia nimirum, Pilauecensia, Zamoscana, Zbarazensia, Zborouiensia, Beresteecensia, Camenecensia, Transborystenica, Dacica, Suecica, Pannonica, Moschouitica, Scythica, Turcica Bella, & Arma, Hostibus intra Patriæ viscera admissis & sæpè Victoribus; Bellicosam Polonam Gentem, & Principes eius Reges Inuictos, ad Orbis inuidiam extulerunt. Præcipuè tamen ad Podhayce, in vltiori Russia, in Scythica, & contra Othomannos ad Chotinum maximâ Belli occasione, summa in TE Virtus Bellica, scientia rei Militaris, armorum gloria, & felicitas enituit: cum Gestis TVIS immortalibus, Orienti, Occidenti q; probâsses; quàm Poloni, & eorum Inuicti Monarchæ, frangi, vinci q; nesciant. Quanquam enim Potentissimus Orientis Imperator, ac vt verbis GREGORII XV. Pontificis Maximi vtar, Draco ille sæuissimus, Regnorum cadaueribus, & sanguinibus Orientali

quæ imparibus Exercitûs TVI viribus, validissimas Turcarum Copias; quæ locum naturâ, vallo, fossisq; & imminenti Castello munitissimum, Castris in immensum, productis infederant; supra omnem experientiæ Bellicæ spem, & modum; non inter Impedimenta, nec in saltu Caudino; sed aperto Marte, & in ore gladij expugnâsti; tantoque Hostium numero, partim cæso, partim capto, spolijs & Castris ingentibus potitus, Trophæa in ijs DEO VICTORI erexisti. Augustam hanc virtutem, & fortunam TVAM, biennium est, vt experimento SVO didicit, immani potentiaë confusus, acer, & Christiani sanguinis sitientissimus Turcarum Imperator. Quamuis enim ex ijs, quas iam olim Bello- rum voragine hausit tribus Orbis partibus, excitam sedibus suis, vniuersam prope Barbariem, Regionibus Nostris infudisset; Gentiumq; ferocissimis citeriorem Russiam, & Podoliam impleuisset; prudentissimo nihilominus Consilio TVO, Ô REX, quod in ordinandis Regni Copijs enituerat; cum Legiones Nostræ Superioribus Bellis attritaë, & exhaustæ, è Hybèrnis suis tempestiuè adesse non potuissent; Armorum Suorum nunc in Dacia à Sniatino; nunc versùs Camenecû, à Tarnopole; nunc in vltiori Russia, à Labun, & Międzyboze, diuersione factâ, metuq; interiecto, tantus ille Orientis Helluo, longiùs à Tyra, vltra Humanium non processit; Columnasq; Fortunæ suæ, in hac tristissima Cosacica ruinaë fauilla ponere satis habuit. Manus quoq; victas dedit Felicitati TVÆ, Vsseim Morawski Scytharum Lithuaniaë, qui in partes Turcarum, transierant, Ductor; concessitq; in manus TVAS, vnâ cum Oppido & Arce Barensi valida, cui cum Præfidiarijs suis præfuerat. Ad Inuicti Nominis TVI Gloriam, Hohol Cosacica Militiaë Tribunus, cum Legionè Braclauensi; & Podoliaë, in obsequium venit. Vetus Militiaë, parereq; nemini suctus, Zaporouiensium Cosacorum Præfectus Sierko, minax ille, & continuus Scythiaë Timor, cum Trans-Boristenicis copijs, ad recognoscendum

TE Principem suum, ab Ostijs Borysthenis processit. Caesi
Rascouiae, Curis & Auspicijs TVIS, Turcarum Praesidia-
rij, Cohortesq; Nostrae eo inductae. Crimenses & Nahaien-
ses Scythae, ex vltiori Russia, forti dexterâ pulsi. Oppida,
& Arces vltioris Russiae, ad Bohum, & Tyram Flumina
sitae, ex manu Hostium receptae, & Regni Praesidijs firmatae.
Patrimonium Reipublicae Vltioris Russiae, pro qua paranda,
retinendaq;, immensarum opum tantam vim, tantumque
Nobilissimi Sanguinis fudimus; admirabili curâ, virtute,
constantia, & fortitudine TVA, in obsequio Reipublicae re-
tenta; & licet non tota; in excidium nihilominus Macho-
metani Domini, tollendumq; externi Principis iugum, se-
riò animata, & exulcerata, iuxta Arcanum illud, quo rerum
Politicarum peritissimi norunt, quam expediat, & quantum
interfit: In virtute Beelzebub eijcere Dæmonia. Ab eodem
virtutis, prudentiae felicitatisq; TVÆ Genio, Terror ille
venit; qui Anno superiori, Turcarum, Scytharumq; nume-
rosos, perculit Exercitus; cum quibus ferus ille, feroxq; Im-
braim Passa, Tauricano Principi iunctus; dum in imbellem
Turbam sæpe ex improviso defæuit; dum inermes, glebæq;
adscriptos, in Barbaram Captiuitatem abducit; dum Arces,
& Castella, quibus contra tantum discrimen, ægrè prouisum
fuerat, demolitur, & solo æquat; iusto decernere TECVM
prælio, & in aciem descendere haud vnquam ausus est; quin-
imo vix Legionibus, Castrisque TVIS, aliquot trepidis ve-
litationibus illatus, fædèque pulsus; elegit potius vitâ inco-
lumi, Finibus Regni TVI, inglorius excedere; quam Fortu-
nae TVÆ vim, & Exercitus Poloni virtutem, dubio Marte
experiri. Res porrò maximi negotij, Bellique formidandi;
in quo Te Annus hîc Atlantem Patriæ fortissimum reddidit;
an non ingentis animi, summæ prudentiae, & cordatissimi
Pectoris TVI, illustre omni æuo præbuit documentum?
an non Polonæ Militiæ Decus, roburq; Inuictum, Orbi spe-
ctatissimum fecit? Ducenta Millia armis, virisque & tor-

mentis bellicis instructissimi Exercitus, Saytan Imbraim Paf-
sa Martis Othomannici Dux Supremus, cum Selimo Giercij
Thauricano Scytharum Principe, Regionibus Nostris, quæ
Tyræ Flumini adiacent, infuderat; Copias haud infra Xer-
xis numerosissimos olim Exercitus æstimandas; eâ animi
destinatione, vt in Penetralia Regni TVI, ab hac parte alti-
us irrumperet; obuia quæq; ferro, & igne depopularetur;
ac velut vno hiatu omnia absorberet. Atrox id omninoq;
horrendum, vbi latè percrebuit; fueratque quod iustè omnes
percelleret, ad tantam inundationem Gentium; quarum iu-
rati, & inexplebilis animi, ad excidium Nominis Poloni, ar-
dore maximo ferebantur. Multorum consilia fuere, eorum
potissimum, quos ob continua Bellorum pericula, animus iâ
defecerat; tantam armorum hostiliam vim quam longissimè
declinare. Alios metus inceserat, ne profectiois TVÆ Re-
giæ contra Hostem tanta pernicitas, in Reipublicæ perniciè
vergeret; verius ne fieret violentia quædam impellentium
Fatorum, quæ passim trahunt, vt præcipitent. Pleriq; fune-
sta ominati, prout in dubijs pessimus est Augur Timor, indo-
lebant TIBI Principi, ad Sacrum hoc Bellum profecto, ea-
demque propè, quæ olim VRBANVS IV. Pontifex Maxi-
mus Conradino, Neapolim contra Carolum Cæsarem pro-
ficiscenti dixisse legitur, memorabant; Innocens hæc victi-
ma ad Aras ducitur. Reliquis pro suo cuiusq; Genio, varia
animo obuersabantur. Et erant quos pericula Fratrum, aut
Propinquorum proprijs stimulis incenderent. Prorsusque o-
mnes diuturnis Bellis exhausti, consumptique, tuta disere-
bant, & præsentia, quam vetera, & periculosa malebant.
Consilijs huiusmodi in diuersa, animisq; distractis centum
nihil decerni potuit: processissentq; in immensum meditame-
ta hæc ambiguè differentium, audientium, timentiumque,
donec labantes consilio Patres firmaret Author; nisi TV
REX Magne, REX Inuicte, dubijs finem consilijs, animi TVI
Magnitudine incomparabili fecisses; vitam & salutem TV-
AM

A M cum Heroum fortissimis Bono Publico deuouens; neglectisque tutiora suadentium timidis dissuasionibus, suspirijs; & frustra gementibus verbis; Copias & Inuictum Perctus illicò in Hostem mouens; eeu illud augustà mente uolueres, quod Poëta cecinit.

Occurritque suo libens

Fato, nec queritur mori;

Rex est, qui metuit nihil.

Tanto animi ardore, iuisti obuiam Potentissimo Hosti; utque primùm TIBI, cum Exercitu TVO in conspectum eius venire licuit; acerrimo confestim cum Machometanis Gentibus congressu, stragem in ijs, dimicatione primà haud exiguam, ad Woymlouum prosperè fecisti: ob quam Musulmanæ acies exacerbatae, tantoque acrius exardescentes, maximo rem prælio, & validissimis aggressionibus urgere destinârunt. Continud quippè Tauricæ Princeps, cum numerosissimis Scytharum copijs, Castris se TVIS propiùs admouit. Imbraim quoque Saytan, cum alijs primoribus Turcarum, Exercitum longè maiorem quàm ex literis constabat, formidandâ acie Legionibus TVIS opposuit. Cumque centena & amplius tormenta bellica, in stationes TVAS direxisset; munitionibus ad id, opere militari, vineisq; excitatis, grandine igneâ, tonitruisq; maximis, in Castra, & Exercitus TVOS detonuit. Mugiebant continuò ingentes machinæ, cumque ex ijs tonare non cessaret, verè Sathanas Passa: Deus Christianorum, horrenda illa missilia, Fidelibus suis innoxia fecit. Traiecère fluuium quoq; Suiecam hostiles copiae; Tauricæque Principis Filius, vicinis prope Tartarorum milibus eò traductis, id egit; ut non à fronte tantum, sed à tergo quoq; Legiones TVÆ impeterentur. Cœlesti nihilominus suffragio, & incredibili TVORVM virtute, sæpius exindè submotus Hostis; dum id toties frustra conatur, contra fortiter dimicantes, haud præualens reiectus est. Quo viso Othomannicæ acies in stuporem actæ; dum id altius mente

reuoluunt; quam strenuè, modica TVORVM Manus, ingentibus Scytharum Copijs vndiq; cincta, & ad angustias redacta, Rem gereret; & quam inuicto animo confertissimis resisteret; attonitæ dixere, & eousquè ingeminare non desistunt, quòd olim Pyrrhus devictis Romanis protulit: Non vt alijs Gentibus inest, sed verè cum iacenti Polono luctam esse, magisq; tunc metuendum. Ea quippe fuit Exercitui TVO, in summo rerum discrimine, animorum vis; ea in rebus fortiter gestis dexteritas, infractaq; Constantia, quamuis iniquo satis loco constiterit; vt illi fuerit necessitas in loco, spes in virtute, salus ex victoria. Tu verò vt Maiestatis, ita & Mentis Augustæ, REX, vnà cum supremis vtriusq; Gentis militiæ Ducibus; per complures licèt dies graui velut obsidione arctatus; præferebas eundem per seria, per iocos animum; Orbiq; in re tam ancipiti probasti; Fortes & strenuos viros, etiam contra Fortunam insistere: perpetuisque Tuis vigilijs, inexhaustâ curarum serie; mirèq; attento ad omnia, prudenti, Diuinoq; planè animo; multa quæ naturâ impedita erant, consilio expediebas. Verbo dicam Regali Capite TVO, & exiguis Copiarum viribus, Fata Ciuium Gentis TVÆ complexus, par oneri tanto Hercules sustinebas. Indignatus proinde Rebus suis, versusq; in rabiem Hostis, continuis diebus tredecem, aliquot millia globorū, ex ingentibus Machinis Bellicis; insuper & aliquot Centena ignitarum, molisq; inusitatae glandium, in Castra Polona eiaculatus; postquam densissimo tormentorum fulmine, sulphuratissq; iaculis, Castrorum intima lacerasset; exploratis sæpius, aperto quoq; Marte fortissimis TVORVM animis; Munitionibus, vallorumquè Cortinis, fossisque ad vnus fagittæ iactum, Castrorum Tuorum munitioni admotis; producto ex industria paciscendi inter vtramquè Gentem negotio, moxquè interrupto; ac deinceps cum eà, quam ante proposuerat, ineundi Fæderis Normâ reassumpto, Pacem primus petijt, TV quoq; REGVM Prudentissime, magno animo

animo contemplatus, recentiquè memoriâ tenens; Regnan-
tium maxime egregios fines, quoties ignoscendo transigitur.
Conscijs quoq; sensûs, & votorum Senatûs, Populûq; Po-
loni; Bonoq; Publico, quam maximè intentus, maluisti se-
curitati, antequam vindictæ consulere. Atquè hæ sunt be-
ne, & sapienter Imperantium Artes; Consilio Res externas
moliri, Arma procul habere. Nam iuxta Politicorum Pru-
dentissimi Dogma; Sapientibus quietis, & Reipublicæ cura;
leuissimus quisquè, & futuri improuidus, spe vanâ tumens.
Haud quidquam profuit Hannibali, quanquam solerti, ani-
moso, fortunatoquè DVCI, Saguntinos inclementiùs
habitos, ad extrema deduxisse. Dedit & REX Bardanes im-
prudens Consilij pœnas; quòd cùm maximo Bello distine-
retur, in quo de totius Regni salute, Alea iacta vertebatur;
insuper & alio, quanquam non æquè graui cùm Seleucitis
Bello, implicari se passus fuerit, qui in eum tametsi dignas
vindicij offensas admisissent; differri nihilominus eas tan-
tisper, Remq; opportunâ dissimulatione componi interfue-
rat. Sed ille Irâ magis, quam ex vsu præsentis accensus; vi-
ribus distractis, Hostium vires, & victoriam auxit, Regnoq;
excidit. Pœnitet nunc & Hispaniam Consilij sui; quod
Philippus II. REX Catholicus, cum Belgis, aliquando iu-
sto acriùs egerit. Prouinciæ quippè, & Vrbes illæ longè feli-
ciùs, & pacatiùs effloruissent; sumptusquè illi immensi, in
Bella tot Annorum erogati, non Belgij tantùm, sed Asiæ
quoquè pretio suffecissent. Ita Hispani, qui ab ijs, quæ præ-
tendebant, ne digitum quidem recedere voluerant; conce-
dere nunc Decempedas, & integras Prouincias coguntur.
Parthorum quanta olim Potentia! quantum in prosperis fi-
ducia Ponderus! Eorum tamen Regi, qui rectè consultum
voluerant, salubria suaserè; vt nimirum non tam Armis,
quàm mutuis potiùs amicitia Officijs Romanos sibi concili-
aret; initaq; cum ijs societate, Res Dominijsui, tantò firmi-
ùs stabiliret. Vologessen melius Societate Romanâ, quam
damnis

damnis mutuis, Genti Parthorum consulturum. Imperium Romanum, tam ingens, tam Augustum, Orbique Vniuerso Magnitudine potentia formidandum, non aliter in immensum excreuit, Finesq; suos extremis Terrarum Finibus definiuit; nisi quod Gentes Varias, Immanes, Barbaras, Inquietas, sibiq; infestas, in societatem receperit; fueritque receptaculum, & vicinorum, & vitiorum. Nouerat Apex ille Orbis, & Triumphatrix Gentium Roma, Hostibus bene utiq; acerrima in se populorum odia, in beneuolentia Gratiam vertere: Orbis Terrarum opibus per Foedera Pacis ditari; atq; ex ijs Potentia robur reddere inconcussum. At Conditor Noster Romulus, tantum Sapiencia valuit, vt plerosq; Populos eodem die Hostes, deinde Ciues habuerit; Caius olim Caesar in Senatûs Romani facie dixit. Regnantium hæc, & plura huiuscemodi Sapiientissimi Consilij Oracula, Regum Gloriosissime, Diuinâ mente TVA agitans; Pacem Regno huic, ab Annis Triginta desideratissimam, incomparabili Patriæ Bono sanxisti, fecistiq;: pro qua Regali Throno TVO profundè affusi, Gratias Maiestati TVÆ agimus Immortales. Interpretetur hæc, pro suo quisq; sensu, & vt libet differat ex aduerso; verum agræ sauciaque Reipublicæ quiescere oportuit, ne ipsâ curatione vulnera rescinderentur. Celebre illud Elogium, Marco Antonio Imperatori summâ virtute, & gloria Principi, à calamo Historici Romani venit, quo nec sapientiâ, nec gubernandi peritiâ, nec animi Celsitudine Maiorem, Romani Fasces Cæsarem habere. Marcus Antonius ærumnis publicis, quasi Defensor obiectus est. Panegyrim hanc Magno Cæsari datam, dum animo reuoluimus; cernimus ad oculum, & agnoscimus, Superum Nobis Fauentium ineffabilem Providentiam; quæcum Regnum hoc ab extremo interitu vindicare; Urbemq; Nostram calamitatibus Publicis exhaustam, ab imminente Excidio liberare statuisset; REGEM TE Nobis tam bonum, tam Prudentem, curis, & laboribus tam inuictum, pericu-

lis tam

lis tam imperterritum, tam felicem, coelitus dedit. præterque
 alius, tantis, tamq; atrocibus, & funestis Reipublicæ Fatis,
 haud dubiè succubisset. Securè proinde ad maius Augustæ
 Gloriæ TVÆ Decus, verbis Historici vtar: IOANNES
 III. REX POLONIÆ INVICTVS, Ærumnis pu-
 blicis quasi Defensor obiectus est. Etenim nisi ad illa Tem-
 pora natus esset, profecto quasi vno lapsu ruisent omnia
 STATVS POLONI. Credo Diuinitus attributum, vt dum
 MVNDI LEX, seu Natura, aliudue quodpiam hominibus
 incognitum mala gignit; RECTORVM Consilijs, tanquã
 Medicinæ remedijs leniatur. Incomparabilem hanc Forti-
 tudinem, prudentiam, Felicitatem TVAM Christianus mi-
 ratur Orbis, Victor Veneratur Hostis: LEOPOLIS, ac
 vt à Magno Nomine TVO, Nouum ei Nomen veniat
 IOANNOPOLIS Beneficiaria Ciuitas MAIESTATIS
 TVÆ genibus aduoluta adorat. Fideles Subditi, vnà &
 Beneficarij MAIESTATIS TVÆ sumus. Quam ex sacro
 Bello Reducem, Saluam, & Incolumem, maximo lætitiæ
 affectu excipimus. Empti sumus ex Lapide, plus dicam ex
 sanguine MAIESTATIS TVÆ; quos vt vltimis Fatis eri-
 peres, conseruaresq; non Æratio tantū TVO, sed vitæ quo-
 q; quin & Sanguini TVO REX OPTIME pepercisti; Augu-
 sto Capite TVO, pro Defensione Nostra, Maximis toties pe-
 riculis obiecto, deuotoq; Meritò igitur, hoc TE, REX In-
 uictissime Titulo, Veneratur, & Salutatur, PRINCIPEM, &
 BENEFACTOREM suum LEOPOLIS, vel Beneficio TVO
 conseruata IOANNOPOLIS; verissimè enim Pòeta cecinit:

Qui validas Turres & Saxea Mænia ponit

Non facit ille Urbem; Qui fouet, ille facit:

Vota pro TE superis nuncupans; vt Orbi POLONO Lon-
 gæuus; Felix, & Pacificus Regnes.

AVGVSTO hoc Titulo, Summâ Virtute, & felicita-
 te, SERENISSIMI REGIS DOMINI Nostri CLEMEN-
 TISSIMI, gloriosè quæsito; TE quoq; AVGVSTA Nostra

REGINA INVICTISSIMA, Vrbs LEOPOLIS vel
IOANNOPOLIS effuso animorum gaudio excipit, & Sa-
lutat: votoq; Publico gratulatur, quod tantâ SERENISSI-
MI REGIS Fortunâ, tantoq; Immortalis Gloriæ Plausu,
florenti, & incolumi, MAIESTATI TVÆ frui liceat. Me-
mini quàm optimè, Diuos olim Gentilium, vniuersis sapidis-
simis dulcoribus, in vnum Craterem congestis, Deam Cy-
belen honorâsse; quod eam Matrem Bonæ Spei habuerint.
Agimus id & Nos Urbis huius Ciues, & Incolæ: totq; in-
gentium curarum, cruentorumq; laborum, Bellicæ fortitu-
dinis, prudentiæ, felicitatis, SERENISSIMI REGIS
DOMINI Nostri CLEMENTISSIMI, dulcores omnes
suauissimos, immortalis gloriâ comprehensos; maximo dono
TVO AVGVSTA Nostra, gustuiq; sapidissimo offerimus;
Teq; BONÆ SPEI & PATRIÆ MATREM dicimus, eâ
votorum comprecatione, quam apud Polybium dignam
Throno reperi; Non excedas Terris videas Nepotem. Mi-
hi verò modicâ Nominis immutatione dicere liceat; Non
excedas Terris, donec FILIVM in Throno videas. Ac
vt inter hæc dulcia oblectamenta; quibus ex Immortali
Gloria, & Felicitate, SERENISSIMI REGIS Nostri
DOMINI CLEMENTISSIMI fruere; is etiam
MAIESTATI TVÆ Dulcor sit Maximus, vt
videas FILIOS FILIORVM TVO-
RVM, ore pariter, Cordeq;
Vouemus.

P I E R W S Z E W I T A N I E
I E G O K R O L E W S K I E Y

Mości P. Naszego Miłościwego.

Gdy po Zniesieniu Szczęśliwie Woysk Tureckich pod
CHOCIMEM Z wielkim Zwycięstwem, będąc na on
czas NAYWYZSZYM MARSZAŁKIEM, y HE-
TMANEM WIELKIM KORONNYM do
Lwowa powrócił.

Aki niegdy Honor, Rzymianie, Victores Gen-
tium, oddali Powracającemu z Zwycięstwem z
Woyny Farsalickiey Antoniuszowi, że na wiazd
iego, aby pierwszy nád inszych Leonibus inue-
ctus, in Vrbe triumfował, pierwszy raz genero-
los Leonum Spiritus, mitigatâ ich ad Manum ferociâ
subdiderunt, & Currui iunxerunt Triumphali; Taki Ho-
nor, y powinna wdzięczność laśnie Wielmożny Mości-
wy Panie Marszałku y Hetmianie Wielki Koronny, Wâ-
szmości Nâlzemu Mościwemu Pânu, z Woyny Choćim-
skiey wdobrym zdrowiu, y Szczęśliwie, debellatis Hostibus
do Korony powracającemu LEW Wierny y Czuyny Sto-
lice Ruskiey Strażnik, przez nas dnia dzisieyszego oddate.
Nie poszofne Końce, ani nierozumne iakie Lwy, do Try-
umfalney Wâszmości Naszego Mościwego Pâna Karoce
zaprzęga; ale Nas wszystkich Lwowian, quotquot sumus,
iako genuinos Leonis Catulos in occursum Wâszmości Nâ-
szego Mościwego Pâna, z wielką radością wysyła, aby-
śmy Wâszmości Naszego Mościwego Pâna Victorem y
A Trium-

Triumphatorem, z iáko naywiększą ochotą y zappáracya przywitali, y ná poniżonych grzbietách Naszych, in Cubilia Magnanimi Leonis wprowadzili. Nie inszym Wá-
szności Naszego Mościwego Pana witamy Mowy Sty-
lem, ále takim, iáko niegdy y Rzymian wyćwiczone Ptá-
stwo, powracaiących z Woyny Kawállierów y Wodzow
swoich, witać zwykło, articulacé y energicé wymawiaiac;
Salve Imperator; a My nádto przydaiemy, Salve Victor;
Salve Triumphator; Salve Thracum, & Orientis totius
Terror; Tauricæ Fulmen; Cosacorum rebellium Debel-
lator. Witay Pobożny, Mądry, Mężny, Odważny, y
Szczęśliwy Wodzu Nasz, który Gentilitio SCVTO TVO,
Owdowialey Koronie Polskiej, Wielki od rák Pogańskich
zafzczyt odważnie Uczynileś; y nie raz iá iáko to peritissi-
mi Astorum ex Horoscopo Genesis TVÆ, w Młodym
wieku Wászności Naszego Mościwego Pana obiecowali,
ab Ultimo discrimine, propriae Salutis periculo, zachowa-
leś. A że inszych Okazyi, y Podhaieckiey z Tátarami
Transakcyey, ná ten czas zamilczę; przeszłoletniey Kam-
paniey, dosyc w szczupley Liczbie Woyska Koronnego,
będac Wászność Nasz Mościwy Pan iedynym w Czole
caley Korony zafzczytem, powracaiącego nazad z Mało-
polskich Prowincyi z wielką y bogatą zdobyczą Nieprzyja-
ciela, Szczęśliwie Wászność Nasz Mościwy Pan rozgro-
mileś; znaczne Lupy odebraleś; y tak wiele Tysięcy Duz
Chrześciáńskich Poimańcow, z Więziénia y Niewoli Po-
gańskiey Oswobodzileś. Teraz zaś świezo, w Ziemi Nie-
przyjaćielskiey, ná Święty Marcin Kolęduiac Potężny y
obronny iáko od samey Náture, tak y od Ręki ludzkiey
Oboz Otomański, nieslychána Odwagą y mężnym Ser-
cem opanowaleś, Wászność Nasz Mościwy Pan, wstę-
pnym Boiem, DEO Exercituum Duce Machometáńskie
Woyska rozsposzyleś; Florem Militiæ y Potencya hárdego
Musulmańiná glorioś zwycięzyleś. Przez Lat Pięćdzie,
śiac

śiat kilka, Szlachetne one Rycerstwá Polskiego Kości, ná
Cecorze Pogrzebione, Vstáwicznje do Niebá ô Pomstę ná
Musulmanow wołały.

Exoriare aliquis Nostris ex Ossibus Vltor.

WZbudził Pan Bog, Dominus Exercituum, Wá-
szmości Naszego Mościwego Pána, Mądrego,
Odważnego, y Szczęśliwego Wodzã, żeś Wá-
szmość Nasz Mościwy Pan Sanguinem Fratrum TVO-
RVm y Świętey Pamięci Prádziadã Twoiego STANI-
SLAWA ZOLKIEWSKIEGO Wielkiego niegdy
KANCLERZA y HETMANA KORONNEGO,
zá Wiarę Świętã, y Świątńice Pańskie, zá Całość y dostoi-
ęństwo Oyczyzny odważnie rozlána: Os de Ossibus, &
Caro de Carne, WIELKI WIELKIEGO PRA-
DZIADA PRAWNK Vindicavit; oraz WM.
Nasz Mościwy Pan, lekkiey Vwagi y Despektu nieśmier-
telney práce, Świętey Pamięci RODZICA Swoiego Iá-
śnie WIELMOZNEGO niegdy IAKOBA SO-
BIESKIEGO KASZTELANA KRAKOWSKIE-
GO, zá rozerwane Choćimskie PACTA, między KO-
RONA POLSKA y PORTA OTOMANSKA
zawarte, Sowicie się Wászmość Nasz Mościwy Pan zem-
ścił; tak wiele Trupã Tureckiego ná plácu pod Choci-
męm położywszy, iako nigdy retroactis Seculis y tem-
poribus, Gesta POPVLI POLONI przeżierając, Szablã
Polska niedokazála. Winszujemy tedy Błogosławieństwa
Bożego, y Szczęścia ták Wielkiego Wászmości Naszemu
Mościwemu Pánu, wszyscy Miásta Lwowa Incolæ, á oraz
zá Trudy wojenne, y Krwawe Mársowe Práce ochotnie y
odważnie podjęte, Virentem wdzięczności Naszey palmam
przy niskim pokłonie Wászmości Naszemu Mościwemu Pá-
nu VICTORI y TRIVMPHATORI oddájemy.
tákie ná Oyczystey Wászmości Naszego Mościwego Pá-
ná

ná IANINIE Piorem Dyámentowym wyryfowawłzy
L E M M A.

Semper HONOS NOMENq; Tuum LAVDESq; manebūt

Famá zaś, y post Fata Superstes, w pozne Látá y Wieki,
odważnym Wáżności Nászego Mościwego Pana
Dzielom, Immortales gotuie Laurus. Już tedy wstępny
Szczęśliwie do Miastá, láśnie Wielmożny Mościwy Pá-
nie MARSZALKV y HETMANIE WIELKI
KORONNY, Tryumphale Narodu Ruskiego Caput, &
Corona. Wstępny do Miastá Mężny, y Szczęśliwy W O-
D Z V Nász, per altas gestientis populi Voces, plausus,
Vota, Panegyres; a że ex Communi Omnium Sensu y
Voto rzeke. Intende, prosperè procede, & regna, No-
bisq; impera, Praeliis gloriosus bello inuictus. Day Pánie
Boże, per quem Reges regnant, onę Szczęśliwą Koronie
Polskiej Owdowiałey Godzine, abyśmy Gentilitio Wá-
żności Nászego Mościwego Pana S C V T O protekti, &
alto Pacis quasi conticinio quiescentes, zá zgodną y Szczę-
śliwą ELEKCIÁ Naywyższemu Niebá y Ziemie Stwor-
cy, wzájemnie się wżyscy rádując y weseląc dziekowáli.

Vt Scuto bonæ Voluntatis protexisti
Nos, Coronasti Nos.

DRUGIE WITANIE

Naiásnieyszego PANSTWA

KROLESTWA Ich Mości.

Po skończonych Szczęśliwie z Portą Otomańską
Traktatach, pod Zorawnem.

ca. 1677

Z Łáski Bożey

NIEZWYCIEŻONY KROLV

Naiásnieyszy Páñie.

Tym Tytułem, ná wšytek Swiát głośnym, á Nieprzy-
 iacielom strážnym; po Prácach, y Trudach Woien-
 nych, w dobrym zdrowiu, z dobrym dziełem, mile-
 go y požadanego od Lat Trzydziestu Pokoju, Waszę Kro-
 lewską Mość. P.N.M. ex Bello Sacro Reducem wita Lwow,
 wierne záwŹe Pánom swoim Miásto. Różne Národy y
 Páñstwa, różnymi Tytułami, Pánow y Monárchow swoich
 regálują. I M P E R I V M dáje Tytuł Krolom Rzymския
 semper A V G V S T V S. K O R O N A F R A N C V -
 S K A, C H R I S T I A N I S S I M V S. H I S P A N I A,
 C A T H O L I C V S, A N G L I A, lubo nieślusznym
 pretextem, Fidei Defenfor. K O R O N A záś P O L S K A
 lubo záwŹe znamięnitymi, y wspaniałymi P A N O W
 swoich zdobiłá Tytułami, po pierwszey iednak strážney
 B. wšytkię.

sz
 M
 bít
 ki,
 ná
 ay
 pá-
 K I
 &
 O-
 us,
 i y
 No-
 nie
 nie
 vá-
 &
 zę-
 or-
 C
 O
 R
 O
 M
 M
 T
 z
 obo
 B
 u
 i
 i

wszystkiemu Chrześcijaństwu z P O R T A O T O M A N -
S K A Woynie, nie przełamana w Siłach swoich zostawszy,
Nowy Tytuł, I N V I C T I, Pánom swoim v Stolicie S.
Apostolskiej ziednała: bo ná ten czas Náywyższy Tytuło-
dawca Biskup Rzymski G R E G O R I V S X V.
Z Y G M V N T O W I. S. Pámięci III. Krolowi Pol-
skiemu, inuicti R E G I S Titulum posłał. V R B A N
zás Osmy tego Imięnia P A P I E Z, Wysoką Fortunę,
Heroica facta, y Trudy Woienne S. Pámięci W L A D Y -
S Ł A W A Czwartego, ná on czas Krolewicá, wysoce po-
ważając, gdy go z B E L G I V M do Rzymu zapraszał,
wielkim y znamięnitym Titulem ozdobił, nazwawszy go
w Liście swoim, Decus Septemtrionis Fidei Praesidium.
Tak wysokiego y znamięnitego Titulu N I E Z W Y -
C I E Z O N Y, lubo przez te czasy K O R O N A
P O Ł S K A, przy Stáropolskiej skromności swoiey zá-
niechała; życzliwe jednak Orbi Polono Niebá, occulta, Fa-
torum Ordinatione, Wielkiemu Imięniu W. K. Mości.
I A N O W I T R Z E C I E M V, tak Wielki Tytuł
záchowały: Rozumiem, nie dla inszey przyczyny; tylko że-
byś W. K. Mość, tak nisko po te Látá posádzoną Naró-
du Swoiego Fortunę; altius ab infimo, ná Widok Swiátá
wyprowadził. Lubo ábowiem dowcipne in suis Reuoluti-
onibus Fata, cały niemal Swiát z Potencją swoią ná prze-
łamànie Sił Polskich, á Conditá P O L O N I A zordino-
wały; záwsze iédnak PAN Zastępow, takimi Siłami P O -
L O N O R V M pectora armauit; że z potężnych y
Wielkich Nieprzyjaciół swoich gloriose triumfowali: Krew
Nieprzyjacielską ad fastidium rozlewali; Multitudine Ca-
ptiuorum, ná ktore áni Kaydan, áni Więzienia niestawało,
P O Ł S K Ę nápełniali. Aże Stárych Wiekow nie wspo-
mnąć; y dawne pominę Zwycięstwa, Tryumfy, Ktore Na-
rod Polski, z różnych, y potężnych Nieprzyjaciół swoich
odnosił; że zamilczę Pomorskich, Pruskich, Śląskich, Wo-
łóskich

łoskich, Multańskich: że Byczyny nie wspomnie, ani Kir-
cholmà, ani Smolenská, ani Telezyny: Swięże Vulnera
R E I P V B L I C Æ, Korszuńska, Pilawiecka, Zamoyńska,
Zbárażka, Zborowska, Beresteczka, Kamieniecka, Vkraín-
ska, Zadnieprska, Wołoska, Szwedzka, Węgierska, Mo-
skiewska, Tatarska, y Turecka Woyná, mając przytym
Nieprzyaciół & intraneos, & Victores: Narod Polski, Wa-
leczny y Odważny, Pánów zaś, y Monarchów Polskich
Niezwyćieżonych, ad inuidiam Swiatu wystawily. Ofo-
bliwie iednak ná Podháieckiey, Vkraínskiey, Tatarskiey,
Tureckiey, y Choćimskiey Kámpañiey, Męstwo, Ro-
stropność y Fortuná W. K. Mći enituit pokazawszy,
ORIENTI & OCCIDENTI; że POLACY
Y MONARCHOWIE POLSCY, vinci & fran-
gi nesciunt. Lubo albowiem Potentissimus Orientis Im-
perator, á że słow GREGORII PAPÆ XV. záży-
ie, Draco ille sauisissimus, Regnorum Cadaueribus, & Ori-
entis Sanguine Saginatus, nie tylko Państwom y Prowin-
cyom Korony Polskiey funestum meditatus excidium,
ále też wszystkie Rzeczé Niemieckie, y Occidentalne Impe-
rium immensá spe deuoráset; Męstwo iednak y Fortuná
W. K. Mći, swięzo pod CHOCIMEM, iasnym dowodem
probauit; hunc Terrorem Orbis posse terreri, & Vinci;
gdy W. K. Mość na on czas Woyská Koronnego WODZ
Naywyższy, szczupłą Ludu Polskiego Ręká, Wielkie Tu-
reckie Woyská, ná obronnym od samey Natury Mieyscu,
w Potężnym Okopie, y pod Fortelem siedzące; nád po-
dobieństwo Experyencyey Woienney; nie intra Impedi-
menta, ani in-Saltu Caudino; ále w Otwartym Polu, do-
był, zwycięzył, Więźniów nábrał, cały Oboz opánował, y
w nim pod Namiotami Musulmáńskimi, zá Wielkie Do-
brodzieystwo y Zwycięstwo DEO VICTORI po-
dziękował. Doznał powtornie tak dwuletniey Kámpá-
niey, Męstwá, y Fortuny W. K. Mći Cesarz Turecki, potę-
żny,

żny, bystry, y ná krew Chrześciańska chciwy, y zainfzony
Nieprzyiaciel. Bo lubo że trzech części Swiata, ktore iuz
był Mieczem dawno záwoiował, exutam propé omnem
Sedibus suis barbaricm in laté patentes. P O L O N I Æ
Campos wprowadził; Narodami bitnymi, Vkraínskie y
Podolskie Pola okrył; z Mądrey iednak W. K. Mści Woys-
ská Ordinacyey, niżli się całe Woyská zimą znużnione, y
pozno posilone ściągacé mogły; máiac wielkie diwersye w
Wołoszech, od Sniatyńia; pod Kámieńcem, od Tarnopo-
lá; w Vkraínie od Labunia, y od Międzyboża; nie śmiał
daley Humaniá od Dniestru postąpić; ale ná tym że micy-
scu, tak wielki y Potężny Monarchá, Kolumny Szcześcia, y
Wiktoryey swoiey, w Popiele Ruiny Kozackiey postawił.
Sprobował Męstwa y Fortuny. W. K. Mości Vśym
Mürzá Moráwski; & impar Fortunę, Bar z Eortecą W. K.
Mości, iáko własnemu Pánu, y siebie Sámeho Arbitrio Vi-
ctoris oddał. Ná Imię y ná Szczeście W. K. Mości, Ho-
hoł z Podolskim y z Brácláwskim Pólkiem przyszedł, y dał
się w poddaństwo: Atámán Kosowy Sirko, szedł vocatus od
W. K. Mći, z Zadnieprską Milicyą in obsequium dawnę-
mu Pánu. Zá staraniem y Szcześciem W. K. Mći Præsidi-
um Tureckie w Rázkowie wycięte, á Koronne wprowa-
dzone Krymskie y Nabáyskie Ordy, z Pol Vkraínskich spe-
dzone. Miastá Vkraínskie nád Bohem y Dniestrem odebrá-
ne, y Præsidijs Regni osádzone. Vkraína, Patrimonium
Reipublicæ, ná ktorey Vtrzymanie, KORONA P O L-
S K A tak wiele Millionow wysypalá, tak wiele krwi Sy-
now własnych odważyłá; Oycowski staraniem, dzielno-
ścią, y Szcześciem W. K. Mości in Obsequio Reipublicæ
zatrzymána, á lubo nie wśytká; ná wygubienie iednak
Bisurmańského Narodu, y Obcych Pánow obrentum, do-
brze zakrwawioná. Y teć są przednich Státistow y Wo-
iennikow Artes, in Virtute Béełzebub eijcere Dæmonia,
Doznały Męstwa, Vmiciętności, y Szcześcia W. K. Mći
tak

ták roczney Kámpániey, Woyšká Tureckie, y Ordy Tá-
társkie; z ktorými okrutny Imbráim Pálsa, z Hánem
Krymskim w Vrywczą imbellem Turbam woiuiąc; iner-
mes, y glebæ ad-scriptus w Niewolę zabieráiąc; Zamki y
Fortece mnievsze nieopátrzone deplanuiąc? nieśmiał ni-
gdy zták wielkiemi Woyškámi swoimi, aperto Marte in
aciem descendere, ále ráczey raz kilka o Woyšká, y Oboz
W. K. Mości otárszy się, wolał zdrowie własne Vnosząc
inglorius z Granie W. K. Mości Vstąpić; ániżeli Szcześcia
W. K. Mości, y męstwá síl Polskich dubio Marte expe-
riri. Tegoroczńia zaś Kámpánia, czy nie iásnym dowo-
dem Szcześcia, Vmiejętności, y Odwagi W. K. Mości zo-
staje? czy nie Oczywiście Męstwá, y dzielności Koronnego
Rycerstwá wszystkim pokázuie? Dwakróć Sto Tyśięcy lu-
du Bisurmáńskiego Sáytan Imbráim Pálsa, Serdár Woyšk
Tureckich, z Selim Gierey Hánem Krymskim ná Pokucie
wprowadził; Woyško ledwie nie rowne Xerxesowemu;
chcąc effusá barbarie, in Penetralia W. K. Mości, przez
Pokucie, irrumpere; Mieczem y ogniem wszystko spu-
stoszyć, y oraz wszystkich viuos deglutire. Stráźna to
była wszystkim Nowiná; y było nád czym zádrzec, widzac
inundationem Gentium; sprzysięgłych, y chćiwych ná
połknięcie Vtrapioney Polski. Były te in promptu
Consilia v niektorych strwożonych ob continua pericula;
iáko naydaley trzymać się od Nieprzyziaciela. Jedni się
obawiaiąc, aby tá prędka wyiazdu Wászey K. Mości
ná Nieprzyziaciela pernitas, nie była in perniciem; á
zgoła, żeby nie była iákaś violentia impellentium Fato-
rum, ktore pospolicie trahunt, vt præcipitent. A drudzy
zle wroząc, iáko to záwsze in dubijs pessimus Augur Ti-
mor, záłowáli wyiezdziájącego ná Woynę Pána; y le-
dwie tego nie mowiać, co niegdy V R B A N Czwarty
Papież, o iádącym do Neapolim Konradyńie, przeciwko
Karolowi Cefárzowi mowił; Innocens hæc victima ad

Aras ducitur. Inſzi, inſze w tym mieli ſpeculacye. Erant quos pericula ^{Fatorum} Fatorum, aut propinquorum proprijs ſtimulis incenderent; á zgołá ledwie nie wſzyſcy, Woy-
nâ długâ wyſiloñi, y zniſzczoñi, tuta diſſerebant, & præ-
ſentia quàm vetera, & periculofa malebant. Tákich, y
innych wiele dyſkursow było; y chwiały by ſię były co
wiedzieć poki, te chcących, y niechcących ná obiedwie
ſtrony dyſkuruiących Rády, donec labentes Conſilio Pa-
tres firmaret Auكتور; gdybyś był W. K. Mość ſwoją Ré-
ſolucyâ nie uczynił końcá; zdrowie ſwoie, rowno z inſzy-
mi ná Szânc nioſąc; żadnych dyſfluázyi, ani żalow, y
Kommiſeracyi nie ſłucháiąc; y reſoluté zaráz ná Koñiá
wſiadáiąc; iakoby to, do W. K. Mości, Pòeta niegdy
mowił.

Occurritq; ſuo libens
Fato, nec queritur mori:
Rex eſt, qui metuit nihil.

Stánałeś W. K. Mość z Rycerſtwem ſwoim w Oczách
Nieprzyacielowi, y Szczęſliwie zaráz pod Woyñiłowem,
Machometáńskich ludzi naráziłeś: Czym Muſulmáni
exacerbati, y tym bárzicy furore exardeſcentes, generalnâ
potrzebę, y Szturmy gotowáli. Bo zaráz Han Krymſki,
z ſwoimi potężnymi Ordami, pod Woyſka W. K. Mości
podemknał; á Imbráim Saytan, z drugimi Paſzami, z
Woyſkami dáleko więkſzymi, niżli Liſty referebant, bli-
ſko ſtánał; y Sto kilkadzieſiát Dział in Conſpectu Woy-
ſká W. K. Mości poſtawił; á niemięſzkáiąc Báteryc dla
Dział wſypawſzy; Ogniſtymi Gránatami, y Piorunami ná
Woyſká W. K. Mći w Szykách ſtoiące, bez przeſtánku de-
tonuit. Strzelał wſtáwicznie Saytan, á Bog Chrzeſciañ-
ſki ſám Kule roznoſił. Przeſzedł y Swiecę Rzekę Nie-
przyaciel; y Syn Háñſki z Ordami w kilkunáſtu Tyſięcy
wypra-

wypráwiony, áby nie tylko à fronte, ále y à tergo, Woy-
ská W. K. Mości impeterentur; ále toties za łaską Bożą
zniemalą swoich kłeskę reieći, y wzięli ząwſze dobry Re-
pres. A widząc Bisurmani szczupłe siły Polskie, y dosyć
niewielkie Woysko; á wſazájąc iako wſzyſcy odważnie
czynili, iako się mężnie z nim potykali: z wielkim podzi-
wieniem mowili, y mówią, co niegdy o Rzymianach Zwy-
cięzonych Pyrrhus mawiał: Non ut alijs Gentibus inest,
ſed veré cum iacenti Polono lućtam eſſe, magisq; tunc
metuendum. Tak się bowiem mężnie Woyská W. K.
Mości ſpráwiły; y odważnie czyniły; lubo iniquo Loco
ſtały; że im była Necessitas in Loco, Spes in Virtute, Sa-
lus ex Victoria. Wáſzá zaś Krolewská Mość, Pan Naſz,
z Wodzami Ich Mościami Oboygá Narodow, że wſzy-
tkich Stron velut Obſidione przez dni Kilkanaście arćta-
tus; miałeś eundem, per Seria, per iocos animum; y po-
kazałeś wtey okazaſcy Swiátu: Fortes & Strenuos Viros,
etiam contra Fortunam inſiſtere; y wſtawiczną pilnością,
á nieſteśknioną pracą, Madrą y dziwnie biegłą w rzeczach
roſtropnością; Multa quæ naturá impedita erant, Conſi-
lio expediebas. Jednym ſłowem W. K. Mość, Oſobą ſwo-
ią Páńską, y garścią prawie odważnego Rycerſtwa, Fata
Reipublicæ, y Salutem Ciuium Narodu ſwoiego píaſtowa-
łeś. A zátym zaiuſzony Nieprzyiaćiel, przez dni Trzy-
naście, kilka Tyſięcy Kul z Wielkiej Armaty, y nád to
kilká Set Gránatow, y Bomb Wielkich, w Oboż W. K.
Mości wrzuciłszy; Kulami, Gránatami, y Bombami
Máydan poorawſzy, ſprobowawſzy po kilkakróć, y Bitwy
w Polu; approſowawſzy się z wielkim ſwoim Obożem ná
ſkąpe Strzelenie z łuku do Approſow Koronnych; przecią-
gnawſzy tak długo Trákrát, y iuż prawie zerwawſzy; á
potym go, iako y pierwſze ſwoie dekláracye reaſlumo-
wawſzy; primus Pacem petijt: Wáſzá teź Krolewská Mość
Pan Naſz, máiąc onę Regnantium Maximę w Swięczy
Pamięci,

Pamięci, Bellorum egregios fines, quoties, ignoscendo
transigitur. Wiedząc Vota Senatûs Populiq; Poloni; á
dobro Pospolite osobliwie wvazáiac, wolałes Wászã Kro-
lewska Mość, Securitati, antequam vindictæ consulere,
Y teć są właściwe Regnantium Artes; Consilio res exter-
nas moliri, Arma procul habere: bo iáko vczy Polityk;
Sapientibus, quietis & Reipublicæ cura, leuissimus quisq;
& futuri improuidus, spe vanâ tumens. Nie wiele wsko-
rał Annibál, lubo, Mądry, Waleczny, y Szczęśliwy Wodź
że ostro ná Saguntyny nastąpiwszy wniwecz ich obrocił.
Y Bárdanes Krol, nie mądrze vczynił; że máiac Woynę
Wielką w ktorey mu szło o całe Krolestwo, w drugą Woy-
nę, lubo mnieyszą wplatał się z Seleucitami, ktorzy lubo
go byli vrázili; miał iednak czasowi się accommoduiac, po-
glądzić wszytko; ale Bárdanes irâ magis, quam ex vsu
præsenti accensus; dał przez to gorę Nieprzyjaciółom swo-
im, y vtrácił Krolestwo. Załue dotąd HISPANIA
że tak ostro ná Niderláńczyki REX CATHOLICVS
PHILIPPVS Wtory następował; bo by do tad całe,
y spokojne Państwo mieli; y tymi pieniádzmi, co ie ná
Woynę wydali, nie tylko Belgium, ale y samę Asią mogli
byli zapłacić. Y tak HISPANI inszym pretensyi, ná
piádz nie pozwaláiac; teraz swoje lokciami y Arszynami
trácić muszą. Potężni byli niegdy y szczęściu vsaiacy
Párthowie: Krolowi iednak ich dobrze radzano; aby rá-
czey przyráżnią, niżli Woyną Rzymiány mogli sobie znie-
wolić; á Ligę z nimi vczyniwszy, barźiey się vmocnił.
Vologessen, melius societate Romanâ, quam damnis mu-
tuis Genti Parthorum consulturum. Monarchia Rzym-
ska, ono nassawnieyze ná Swiecie Państwo, przed kto-
rey drzał Swiat potęgã, tym vrosło, tym swoy szeroki
rozlog przeciągnęło; że rózne Narody, y nie chętnie, y nie-
przyjazne, y grube, y dzikie, y nie sworne, do siebie przy-
mowáło; fuitq; Receptaculum, & Vicinorum, & vitio-
rum

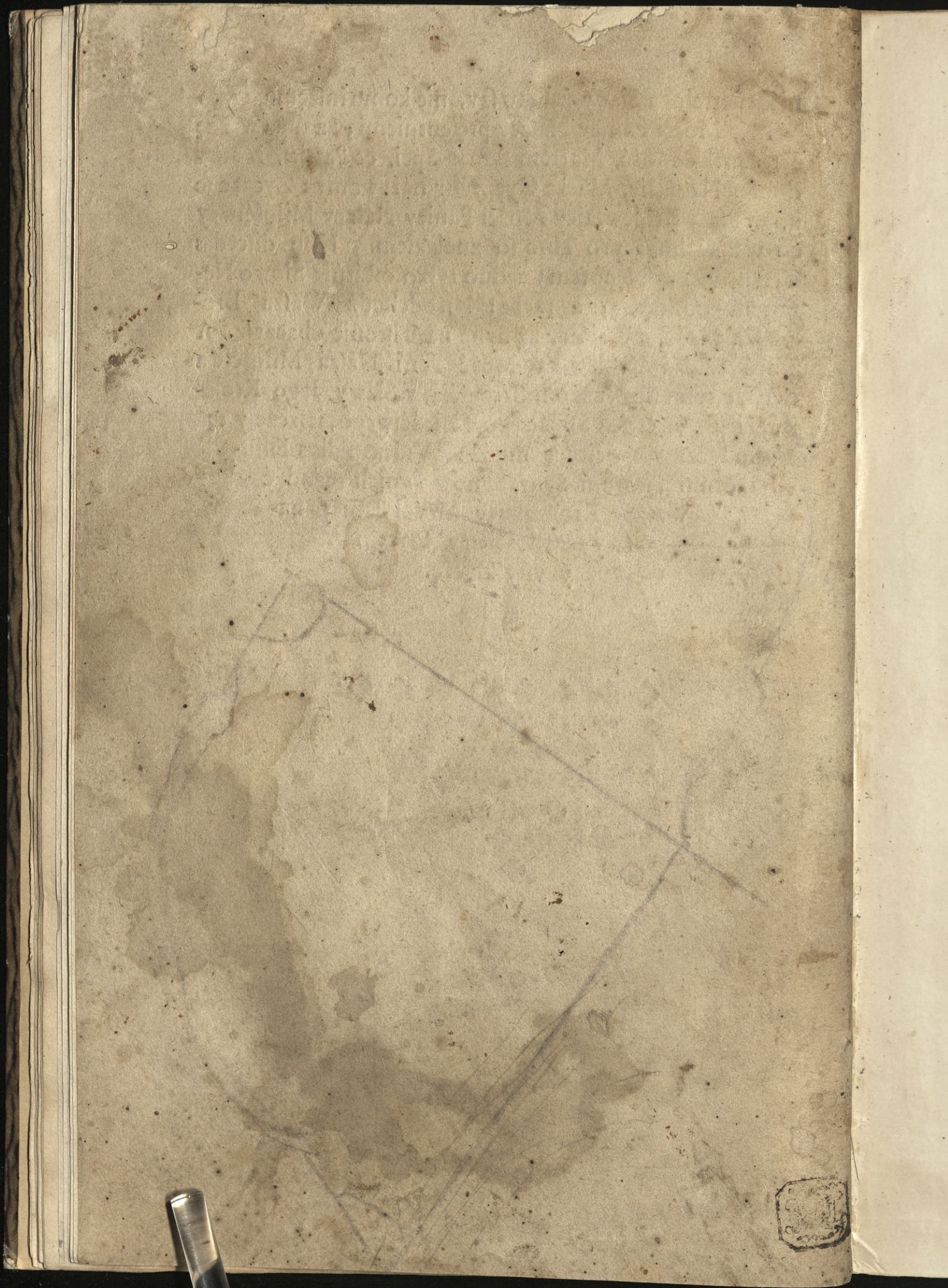
rum. Vmiał Rzym on Sławny, Hostibus bené vti; Nie-
przyjaćioły transformować w przyjaćioły; á dostátki ob-
cych Państw do siebie per Foedera Pacis gárnać; y potym
się nimi zmacniać. At Conditor Noster Romulus, tan-
túm Sapientiâ valuit; vt plerosq; populos eodem die
hostes, deinde Ciues habuerit; mowił niegdy Caius Cesarz
w Senacie Rzymskim. Takie, álbo insze Regnantium Ma-
ximas W. K. Mość iáko Pan Mądry maiąc ná dobrej pá-
mięci, Pokoy od Lat Trzydziestu w Polsce pozadány, z
láski Bożey, Państwow y Narodowi swojemu sprawiles:
zá który W. K. Mości Panu Nászemu Miłościwemu vni-
żęnie dziękuiemy. Niechay inszi mowią, co chcą; ále
Ægræ, fauciaq; Reipublicæ quiescere oportuit, ne ipsâ
curatione, vulnera rescinderentur. Chwalił ieden Chro-
nikárz Rzymski M A R C V M A N T O N I V M. Cesarzá
Wielkich Cnot Pána, nád ktorego, áni w rozum, áni w
sposobność do Rządow, áni w vmyśl Pański, nie miał
R Z Y M większego: Marcus Antonius, ærumnis pu-
blicis, quasi defensor obiectus est. Ná te Historyká slo-
wá, y my reflexyá vczyniwszy; widziemy y vznawamy
nád sobá wielką opátzność láskáwego Niebá; ktore nie-
chcąc zagubić Korony Polskicy: y tego vbogiego Miastá
zátrácić; dáło Nam W. K. Mość, Pána tak dobrego, tak
Mądrego, tak pracowitego, tak nieustrázonego, tak szczę-
śliwego: bo inszy, pewnieby temu w takie nieszczęsne, y
okrutne Reipublicæ Fata, nie podolał. Záczyń béspie-
cznie slow Historyka tego, ku większey ozdobie y slawie
W. K. Mości zażyię: IOANNES TERTIVS REX
POLONIÆ INVICTVS, ærumnis publicis quasi
defensor obiectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus
esset, profectò, quasi vno lapsu ruissent omnia STATVS
POLONI. Gredo diuinitus attributum, vt dum Mun-
di Lex, seu Natura, aliudue quidpiam hominibus incogni-
tum, mala gignit: Rectorum Consilijs, tanquam Medi-

cinæ remedijs leniatūr. Ták wýfoká W. K. Mości Pána
Nászego Fortunę Rozum, Vmiejętność y Męstwo, Chri-
stianus miratur Orbis, Victor Veneratur hostis: L E O-
P O L I S, Beneficiaria Ciuitas W. K. Mości genibus ad-
uoluta, adorat. Jesteśmy wíerni Poddáni, Oraz y Bene-
ficiarij W. K. Mości Pána y Dobrodzięcia Nászego Miło-
ściwego z Woyny Świętey, Saluum & Incolumem, z wiel-
ką radością wítamy. Empti fumus ex Lapide; rzekę wię-
cey; Empti fumus ex Sanguine W. K. Mości, ná których
Konserwácyá, nie tylko Pańskiey swoiey Szkátuły; ále y
własnego zdrowia, własney Krwie swoiey W. K. Mość
nie záłowales; głowá swojá zdrowie Násze od wszelkiego
Niebepieczęństwa ták wielekroć zástóniwszy. Słusznie
tedy tym Tytułem Niezwycięzony K R O L V. W. K.
Mość Pána y Dobrodzięcia Nászego Miłościwego wíta
L E O P O L I S, ábo łaská Wászey K. Mości conserua-
ta I O A N N O P O L I S. Zycząc W. K. Mości do-
brego y długoletniego zdrowia, Szczęśliwego y spokoj-
nego in Annos & Tempora Pánowánia.

TAkim Tytułem, Wielkim Męstwem, y Szczęściem
Iego Krolewskiey Mości Pána Nászego zárobionym.
Wászę také Krolewską Mość, Niezwycięzoná KROŁO-
WA, Pańi Nászá, Miasto L W O W, ábo I A N P O L
z radością y wesóło wíta; winszuiąc Wászey Krolewskiey
Mości, Pańiey Nászey Miłościwey, ták wýfokiey Iego K.
Mości Pána Nászego Fortuny, y Sławy Nieśmiertelney,
przy dobrym zdrowiu. Pomnię dobrze, że óni Bogowie
Pogánscy wšytkie słodczy wíedę skupiwszy Rostru-
chan, ná present Bogińiey Cybeli oddáli, dla tego, że iá
zwáli Matrem Bonæ Spei, Mátká dobrej nádzieie. Y My
Lwowiánie te wšytkie, krwáwey Prace, trudow Woien-
nych, Odwagi, Męstwa, Vmiejętności, y Szczęścia Iego
Krolewskiey Mości Pána Nászego, smaki, w íednę słodcz
niesmier-

nieśmiertelney Sławy żebrawszy, nie komu inšzemu, tylko
W. K. Mości Pańicy Nászey prezentuemi; á oraz Wászę
Krolewską Mość, Matrem Bonæ Spei, & Patriæ, Mátką
dobrey Nádźicie, Mátką Oyczyzny názywamy: Zycząc te
go Wászey Krolewskiej Mości Pańicy Nászey Miłóściwey
co v Polibiuszá pro Throno znalazłem. Non discedas
Terris, videas Nepotem: iedno tylko ostátńie Słowo Ne-
potem odmięńię; a rzekę: Nieodchodź Wászá Kro-
lewska Mość, z Swiátá, áż Syná ná Thronie obaczysz. A
żebyś Wászá Krolewska Mość Pańi Nászá Miłóściwa
między tymi słodyczámi, Szczęścia, y Sławy Iego Krole-
wskiej Mości Pána Nászego Miłóściwego, ieszcze y tę
słodycz, y pociechę miałá: Videas Filios Filio-
rum Tuorum, Syny Synow swoich oglądác
Wászey Krolewskiej Mości Pańicy ná-
szey Miłóściwey Sercem
y všty Zycząc.

BIBLIOTEKA KORNICKA

3127

HICKA

Handwritten text in cursive script, partially visible: "K..."

Handwritten text in cursive script, partially visible: "H..."